

כולל
תיקון
הכללי

אהבה אמיתית

הצדיק מיבנאל זי"א

breslevcity.co.il

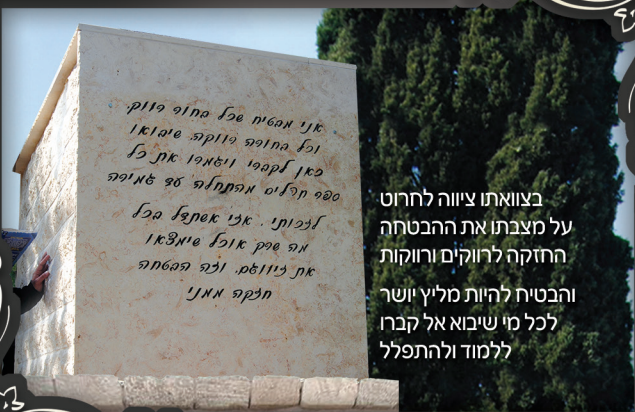

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורוקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

אַהֶבָה אֶמְתִּית

יורה דרך נכונה להגיע אל מדת אהבה אמיתית
לאהב את הבורא יתברך שמו, ולאהב את
זולתו, ואת אשתו וילדיו, ובדרך זו יצליח דרכו
כל החיים.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

אַהֶבָה אֲמֵתִית

א.

בְּנֵי הַיְקָר! עֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי "אַהֶבָה אֲמֵתִית" נִקְרָאת
רַק כְּשֶׁאוֹהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַמְדְּרָגָה הַזוּ הִיא
הַמְדְּרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה שְׁאֲדָם יְכוּל לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ
בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵינּוּ שֶׁהוּא אוֹהֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּ"אַהֶבָה אֲמֵתִית" עַד מְאֹד, וְהוּא מוֹכֵן לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ
בְּשִׁבִיל אֲהֶבְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהֵאֱהָבָה הַזוּ הִיא הָאֱהָבָה הַכִּי
עֲלִיוֹנָה, וְכָל הָעֵבֹדוֹת שְׁאֲדָם עוֹבְד בְּזֶה הָעוֹלָם - הֵן
בְּקִיּוּם הַמַּצּוּוֹת וְהֵן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְהֵן בְּתַפְלָה,
לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשׁוֹ, הַכֹּל הוּא כְּדִי לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגַת
הָאֱהָבָה - לְאַהֵב אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ בְּתַשׁוּקָה עֲצוּמָה
עַד מְאֹד, עַד שֶׁלֹּא יִרְצֶה שׁוּם דְּבָר רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא. וְזוֹ נִקְרָאת "אַהֶבָה אֲמֵתִית", שֶׁהוּא בָּטֵל וּמְבַטֵּל אֶל
הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאוֹהֵב רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאֵין לוֹ שׁוּם אֱהָבָה חִיצוֹנִית כָּלֵל, רַק אֱהָבָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

שהיא אהבה למעלה מהשכל וההשגה, והוא כל-כך כוסף אליו יתברך, עד שאינו יודע מה לעשות בשבילו יתברך. והמדרגה הזאת היא כל-כך גדולה, שאם יתמיד האדם באהבתו יתברך, יזכה להגיע אל ברור וזכוּת המדמה, עד שיגיע אל מדרגת הנבואה ורוח-הקדש; כי מרב הכללות שיכלל באין סוף ברוף הוא, ומרב תשוקה שמשתוקק אחריו יתברך, על-ידי-זה הוא נתק מהבלי העולם הזה, ואין לו כבר שום מחשבה בזה העולם, והוא משתוקק רק אחריו יתברך, ועל-ידי-זה יזכה להיות כלי לקבל בו שפע אלקי, נבואה ורוח-הקדש. וכל הנביאים לא זכו להגיע אל מדרגתם כל אחד כפי בחינתו בנבואה וברוח-הקדש, אלא כפי מדת "אהבה אמתית" שהקדימו עליהם, שבטלו את ישותם ומהותם לגמרי לגבי האין סוף ברוף הוא, ולא היו חפצים שום דבר בזה העולם רק "אהבה אמתית", לאהב את הקדוש-ברוך-הוא. ומובא בזהר הקדוש (ואתחנן רסג): מצוה לאהב את הקדוש-ברוך-הוא; שאדם צריך לאהב את הקדוש-ברוך-הוא באהבה אמתית כמו אברהם אבינו, שאהב את הקדוש-ברוך-הוא בכל מיני אהבה, ומסר את גופו ונפשו אל הקדוש-ברוך-הוא, ועמד בכל הנסיונות

שעברו עליו, ועל-ידי-זה הוא קשר את העולם הזה בעולם הבא, וזו נקראת "אהבה אמתית", שמאד מאד יקרה אצלו יתברך, שאינו חפץ שום דבר רק את הקדוש-ברוך-הוא, והוא אוהב את הקדוש-ברוך-הוא בכל המצבים, הן כשהולך לו בטוב והן כשהולך לו ההפך, שום דבר בעולם אינו שובר אותו, ואינו מבטל אותו, אלא הוא רץ ובורח באהבה עזה "אהבה אמתית" אליו יתברך. וכשיגיע אדם אל מדרגה זו, אז זוכה שנפתחים לפניו כל העולמות, ויכול להכניס מעולם לעולם, בלי שום רשות; כי כשמרגיל את עצמו לאהב את הקדוש-ברוך-הוא בכל המצבים שרק עוברים עליו, הוא לא נסוג אחר ממנו יתברך בשום פנים ואפן, אז יש לו רשות להכניס מעולם אל עולם בלי שום מפריע. אך יען שלא כל אחד זוכה ל"אהבה אמתית" כזו, אזי תכף ומיד כשעובר עליו איזה משבר או איזו צרה או יסורים, אהבה אמתית אז הוא נשבר לגמרי, עד שנופל בדעתו ונכנסים בו קשיות וספקות עליו יתברך, ולבו נעשה עקם בעקמומיות ובקשיות אחריו יתברך, עד שלאט לאט נכנסת בו שנאה כלפיו יתברך, רחמנא לישזבן, וזה מה שהורס את האדם לגמרי; כי בו ברגע

שהוא מנתק את עצמו ממנו יתברך, ומכל שכן שנכנסת בו שנאה כלפי מעלה, אז הוא מועד לכל הרעות שבעולם, ולכן כשתראה אדם מלא מדות רעות ותאוות מגנות, קנאה ושנאה ורציחה, תחרות וכבוד מצויים אצלו, זה סימן שהוא שונא כביכול את הקדוש-ברוך-הוא, ולבו עקם בעקמומיות ובספקות, והוא מלא קשיות על הקדוש-ברוך-הוא, ויש לו טינה בלב עליו יתברך; לא-כן אם תמצא אדם שהוא אוהב את כל בר ישראל כנפשו, ולא אכפת לו מאיזה מוצא או גזע או עדה, אדם הוא, והוא אוהב אותו אהבת חנם ממש, ומוכן למסור עצמו בגוף ונפש וממון, זה הסימן שהאדם הזה דבוק באין סוף ברוך הוא, ואוהב את הקדוש-ברוך-הוא ב"אהבה אמתית", והוא נכלל לגמרי בו יתברך; כי לא יתכן שאדם יאהב את בריותיו יתברך, אם אינו אוהב את הקדוש-ברוך-הוא, ולא יתכן שאדם ישנא את בריותיו יתברך, אלא כשיש לו שנאה על הקדוש-ברוך-הוא, רחמנא לישזכן; ועל-כן "אהבה אמתית" נקראת כשהוא אוהב את הקדוש-ברוך-הוא עם כל הנסיונות הקשים והמרים שעוברים עליו, הן ממנו מעצמו, הן מביתו, מאשתו ומילדיו, והן משכניו,

מִיִּדְיוֹ וקְרוּבוֹ הֶרְחוּקִים וְהַקְרוּבִים, וְהוּא כָּבֵד לֹא מִתְפַּעֵל מֵאַף אֶחָד, הוּא אוֹהֵב רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא "אֵהָבָה אֱמֵתִית", וְהוּא יֹאהֵב אֶת כָּל בְּרִיּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ; כִּי מִי שְׂאוֹהֵב אֶת הָאֵב אוֹהֵב אֶת הַבְּנִים, וּמִי שְׂאוֹהֵב אֶת הַבְּנִים אוֹהֵב אֶת הָאֵב.

עַל-כֵּן, אֵהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְזִכּוֹת לְ"אֵהָבָה אֱמֵתִית", לְאֹהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעִבּוּר כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, זֶה תְלוּיָה כְּפִי שְׂאֵתָה תֹאֵהֵב אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁתַּוְּקַק אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ בְּהִשְׁתַּוְּקוּת וּבְרִצּוֹנוֹת עֲצוּמִים, וּכְפִי שְׂתִתְגַּבֵּר בְּאֵהָבָה לְאֹהֵב אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵן תִּתְעוֹרֵר אֶצְלָךְ אֵהָבָה לְאֹהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא הַמְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֵהָבְתָּ לְרַעְךָ כְּמוֹךָ". נִמְצָא, שֶׁ"אֵהָבָה אֱמֵתִית" תְלוּיָה זֶה בְּזֶה, דִּהְיִינוּ "וְאֵהָבְתָּ אֶת הַיְוָ"ה אֱלֹהֶיךָ" תְלוּיָה בְ"וְאֵהָבְתָּ לְרַעְךָ כְּמוֹךָ", וְכֵן לְהַפֵּךְ "וְאֵהָבְתָּ לְרַעְךָ כְּמוֹךָ" תְלוּיָה בְ"וְאֵהָבְתָּ אֶת הַיְוָ"ה אֱלֹהֶיךָ"; כִּי כְּפִי שְׂאָדָם אוֹהֵב אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְ"אֵהָבָה אֱמֵתִית", וְהוּא מוֹכֵן לְמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֹו יִתְבָּרַךְ, כֵּן יֹאֵהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה מוֹכֵן לְמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּרוֹ, וְזוֹ נִקְרָאת "אֵהָבָה אֱמֵתִית". וְכוּ בְּרַגַע

שאינן לאדם "אהבה אמתית" אל הקדוש-ברוך-הוא, שהוא מוכן ומזמן למסור את נפשו בשבילו יתברך בכל עת ורגע, והוא עומד בנסיגותיו בכל מה שעובר עליו, עדין אהבת ישראל שלו אינה נכונה, אלא מה שהוא אוהב את זולתו, זוהי רק אהבה עצמית, ואם חברו או זולתו לא יחזיקו כמותו, הוא לא יאהב אותם, אלא תכנס בו שנאה וקנאה ורציחה, נקימה ונטירה, לשנא ולנקם, לנטר ולרצח אותם, כי מאחר שהם אינם מחזיקים בדעתו, ואינם שיכים לחבורתו או למפלגתו, הוא כבר מוכן לעשות להם כל הרשעות שבעולם. זו נקראת אהבה עצמית, שאוהב את עצמו, ואין זו נקראת אהבת ישראל, שאנו מצוים עליה, בצווי של "ואהבת לרעך כמוך"; כי כל זמן שאין אצל האדם "ואהבת את הוי"ה אלקיך", סימן שאין אצלו "ואהבת לרעך כמוך", כי זה תלוי בזה; ולכן אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה לזכות ל"אהבה אמתית", לאהב את כל בר ישראל כנפשו, ולמסור את נפשו בשביל כל אחד ואחד, הסימן יהיה – אם תקבל את כל הרעה הבאה עליך לטובה. הן אמת אני מבין שעוברים עליך צרות ויסורים מרורים, ואתה שבור בעצמך מרב הצרות והיסורים

וְהִמְרִירוֹת וְהִהַרְפְּתָקָאוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן
 אַתָּה מִתְחַזֵּק בְּאַהֲבָה לְאַהֲבֵךְ אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאַתָּה
 מוֹכֵן לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲזִי
 תִּדְעַ שֶׁהָאַהֲבָה יִשְׂרָאֵל שְׁלֶךְ הִיא "אַהֲבָה אֲמִתִּית", כִּי אֵינְךָ
 חָפֵץ לְשׁוּם טוֹבָה מְזוּלָתְךָ, אֲלֵא אַתָּה רוֹצֵה רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־
 בְּרוּךְ־הוּא, מִמִּילָא כָּל הָאַהֲבָה שְׁלֶךְ שְׂאֵתָה אוֹהֵב אֶת כָּל
 בַּר יִשְׂרָאֵל הִיא מִפְּנֵי הָאֵין סוֹף הַמִּתְלַבֵּשׁ בְּכָל בַּר יִשְׂרָאֵל,
 כִּי כָּל יְהוּדֵי הוּא בֵּין לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
 (דְּבָרִים יד, א): "בְּנִים אַתֶּם לַהוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם", וְזוֹ נִקְרְאת
 "אַהֲבָה אֲמִתִּית", שֶׁהוּא אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשׁוֹ, כְּשֶׁהָאַהֲבָה
 הִיא בְּלִי שׁוּם גְּמוּלָה, אֵינּוּ רוֹצֵה מְזוּלָתוֹ שׁוּם דְּבַר, שְׁלֵא
 יִחְזִיק כְּמֵהוּ, וְלֹא יִהְיֶה בְּאוֹתָהּ מִפְּלֶגָה כְּמִפְּלֶגְתוֹ, אוֹ בְּתוֹךְ
 חֲבוּרָתוֹ, וְהוּא אוֹהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מִחֲמַת אֱלֻקוֹת
 שְׁנֵתְלַבֵּשֶׁת בִּיהוּדֵי הַזֶּה, זֶה נִקְרְאת שְׁלֵמוֹת אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל.
 וְכָל זְמַן שְׂאֵדָם לֹא הִגִּיעַ לְמִדְרָגָה זֹה, הוּא מְטַעַה אֶת עַצְמוֹ
 וּמְטַעַה אֶת זוּלָתוֹ, אֵף שֶׁהוּא מְכַרִּיז וְצוֹעֵק כָּל הַיּוֹם: אַהֲבַת
 יִשְׂרָאֵל, וְכִי־צַד צְרִיכִים לְאַהֲבֵךְ אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל – הַכֹּל
 שְׁקָר וְכֹזֵב, וְאֵין כּוֹנֵנוֹ נְכוֹנָה, כִּי (אִיוב א, יא): "וְאוּלָּם שְׁלַח
 נָא יָדְךָ וְגַע בְּכָל אֲשֶׁר לּוֹ אִם לֹא עַל פְּנֵיךָ יִבְרַכְךָ"; אִם רַק

תגע בו ומכל שכן שתהיה מתנגד לדרכו, או שלא ירצה להתחבר אליך, "אם לא על פניך יברכך", ויקלל אותך ויבזה אותך ויחרף ויגדף אותך בחרופים וגדופים.

ולכן אהבת ישראל אמתית נקראת רק אם מקדים לזה אהבת הבורא יתברך שמו, שאוהב את הקדוש-ברוך-הוא בלי שום גמול, אלא מחמת האין סוף ברוך הוא, וגם נשמתו היא חלק אלוה ממעל ממש, והוא כבר אינו רוצה דבר מהבלי העולם הזה, הוא רק רוצה את הקדוש-ברוך-הוא, ומכל דבר הוא רק רואה את הקדוש-ברוך-הוא ורק שומע את הקדוש-ברוך-הוא, ומרגיש את הקדוש-ברוך-הוא, ומדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ובטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, רק האדם הזה הגיע אל שלמות אהבת ישראל, שהוא אוהב את זולתו בלי שום גמול.

ולכן אהובי, בני היקר, אל תטעה את עצמך, ומכל שכן שלא תטעה את אחרים, אם אתה רוצה באמת באהבת ישראל, לקיים את המצוה של "ואהבת לרעך כמוך", תקדים קדם את המצוה של "ואהבת את הוי"ה אלקיך", שתאהב את הקדוש-ברוך-הוא ב"אהבה אמתית" כאברהם

אבינו, שהוא עבד את הקדוש-ברוך-הוא עם כל הנסיונות הקשים והמרים שעברו עליו, ושום דבר בעולם לא שבר אותו ולא בטל אותו ולא הרחיק אותו מהשם יתברך. וכמאמרם ז"ל (ספרי ואתחנן): "ואהבת את הוי"ה אלקיך" אהבהו על כל הבריות כאברהם אביך; כי אברהם אבינו הכניס אהבתו יתברך בכל הבריות. ואמרו (ספרי האזינו): עד שלא בא אברהם אבינו לעולם כביכול הקדוש-ברוך-הוא לא היה מלך אלא על השמים, אבינו אברהם המליכו על השמים ועל הארץ, אפלו בקש המקום ברוך הוא מאבינו אברהם לגל עינו, ואף נפשו היה נותן לו; עד כדי כך אהב אברהם אבינו את הקדוש-ברוך-הוא, שהיה מוכן ומזמן למסור את נפשו בשביל הקדוש-ברוך-הוא. וזו נקראת "אהבה אמתית", כשהוא אוהב את המקום ברוך הוא, ולכן אדם כזה יכול לאהב גם את הבריות; כי מי שמוסר את נפשו בשביל הקדוש-ברוך-הוא, הוא יכול לאהב גם את כל בר ישראל. וזו נקראת אהבת ישראל אמתית.

ולכן, אהובי, בני היקר, ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ובכל מה שעובר עליך בין בטוב ובין ברע תמצא בו את הקדוש-ברוך-הוא, ואל תשבר משום

דבר, על אף הנסיונות הקשים שעוברים עליך, ומעקמים את לבך ומבלבלים את דעתך בספקות ובקשיות, עם כל זאת תתחזק ב"אהבה אמתית" שתאהב את הקדוש-ברוך-הוא בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך, ועל-ידי-זה תזכה להגיע לאהבת ישראל אמתית בלי שום גבול, ולא תרצה ממנו שום דבר, אלא תעזר לו מחמת שהוא בן של הקדוש-ברוך-הוא, וזו נקראת "אהבה אמתית".

ב.

אהובי, בני היקר! עליך לדעת, שיש "אהבת עולם" ויש "אהבה רבה", וההפרש ביניהם הוא: אהבת עולם הוא כשנולד מהשכל והדעת בגדלת הבורא יתברך שמו, הינו כשאדם מכניס בדעתו אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ולית אתר דפניה מניה אין שום מקום ששם לא ימצא הקדוש-ברוך-הוא, כל זה נקרא "אהבת עולם", שהאהבה נטבעת בתוך העולם. לא-כן "אהבה רבה" זו אהבה שאדם עוזב את כל העולם הזה והכליו, ואינו רוצה שום דבר רק לחבק את הניצוץ האלקי

שִׁמְנַח בְּכָל דְּבַר וְאִינוּ רוֹצֵה לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְרוֹצֵה רַק לְהַכְלִיל וּלְהַדְבִּיק עִם הַנִּיצוּץ הָאֱלֹקִי, וְזֶה נִקְרָא "אַהֲבָה רַבָּה", בְּסוּד "וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבַקְנִי" (שִׁיר הַשִּׁירִים ב, ו), כְּמוֹ אָדָם הַחוֹבֵק לְחֵבְרוֹ שְׁלֹא יִפְרֵד מִמֶּנּוּ, שְׂאִין סִבַּת הַדְּבִיק הַזֶּה שֶׁהוּא הַפֶּךְ הַפְּרוּד מִחֲמַת הַנְּחַבֵּק אֲלֵא רַק מִחֲמַת הַחוֹבֵק, הֵינּוּ בְּזֶה שֶׁהוּא חוֹבֵק אֶת חֵבְרוֹ, הוּא אֵינוֹ חוֹבֵקוֹ, כְּדִי לְהֵיטֵב עִמוֹ אַחַד, וְהֵהוּא לֹא יוֹכֵל לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ, אֲלֵא הוּא חוֹבֵק אֶת הַנִּקְדָּה הָאֱלֹקִית הַנִּמְצָאָה בּוֹ, כִּי הוּא מְדַבֵּק עִצְמוֹ בְּחֻבּוֹק וְנִשְׁוֵק אֶל הַנִּקְדָּה הָאֱלֹקִית שֶׁנִּמְצָאָה בּוֹ, וְזֶה נִקְרָא "אַהֲבָה רַבָּה". וְלִכֵּן הִזְהִירוּנוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּמֹת סב): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגֹפּוֹ וְהַמְּכַבְּדָה יוֹתֵר מְגֹפּוֹ, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (אִיּוֹב ה, כד): "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ"; וְאָמְרוּ (סִנְהֶדְרִין עו): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגֹפּוֹ וְהַמְּכַבְּדָה יוֹתֵר מְגֹפּוֹ וְהַמְּדַרְיָךְ בְּנֵיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְהַמְּשִׁיאֵם סְמוּךְ לְפָרְקָם, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ". וְזוֹ נִקְרָא "אַהֲבָה רַבָּה", שְׁאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו מִחֲמַת הַנִּיצוּץ הָאֱלֹקִי שֶׁבָּהֶם, וְהוּא יוֹדֵעַ שֶׁאִשְׁתּוֹ הִיא הַמִּתְנַהֵגָה שֶׁנִּתֵּן לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הֵם נִכְלָלִים יַחַד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ירוּשְׁלַי סִנְהֶדְרִין פ"ג, הִלְכָה ו'): אִשָּׁה כְּבִעֻלָּה

ובעל כאשתו; מחמת הניצוץ האלקי שנמצא בהם הוא מחבק ומנשק את ילדיו, שזו נקראת "אהבה רבה", שאין לו שום כוונה צדדית, אלא הוא אוהב את ילדיו ב"אהבה אמתית", מפני שהם המתנה שנתן לו הקדוש-ברוך-הוא והוא יודע להעריך את ילדיו. ואיך נתגלה שהוא אוהב את אשתו ואת ילדיו? כשמשמח ומבדח תמיד את אשתו, זה סימן שאהבתו אליה היא אהבה רוחנית, והחבוק הוא בסוד: "וימינו תחבקני", שהוא מחבק את הניצוץ האלקי שבה. ועל-כן אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו): אשה – בעלה משמחה; וכן כשמוסר את נפשו להשיא את בנו סמוך לפרקם, זה סימן שהוא אוהב את ילדיו באהבה רבה; אבל אם אשתו היא רק כדי למלא תאוותו בה, ואת ילדיו, כדי שיהיו משרתיו, אין זו "אהבה אמתית", אלא 'אהבה עצמית', הוא אינו אוהב את הקדוש-ברוך-הוא שנתן לו אשה וילדים, אלא הוא אוהב את עצמו, אשר מזה צומחות כל המחלוקות והמריבות בבית; כי לא יגביה האדם ידו על אשתו, אלא כשנשתבשה ונתבלבלה דעתו, רחמנא לישזבן, ולא יגביה את ידיו ויכה את ילדיו, אלא כשנכנסה בו רוח רעה של כעס ורציחה והשתגע

לְגַמְרֵי; כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֶהְבֶּה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְחוֹבֵק וּמְדַבֵּק אֶת הַנִּקְדָּה הָאֱלֹהִית שֵׁישׁ בְּכָל דְבָר, אִז אֵף פַּעַם לֹא יִגְבִּיהַ אֶת יָדָיו - לֹא עַל אִשְׁתּוֹ, לֹא עַל יְלָדָיו וְלֹא עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין נח.): הַמְגַבִּיהַ יָדוֹ עַל חֲבֵרוֹ, אֵף-עַל-פִּי שְׁלֹא הִכְהוּ נִקְרָא רָשָׁע; וְשְׁלֵמוֹת הַ"אֶהְבֶּה הָאֱמֵתִית", שְׁאִינוֹ אוֹהֵב כִּי אִם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמֵרֵב הַכְּלֻלּוֹתָו שֶׁנִּכְלָל בָּאֵיִן סוּף בְּרוּךְ הוּא, אִינוֹ אוֹהֵב אֲלֵא אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִינוֹ רוֹצֵה שׁוֹם רְצוֹן אַחַר חוּץ לְרְצוֹנוֹ יִתְבַרֵךְ, וְאִז נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ, כִּי יֵשׁ לוֹ אֶהְבֶּה גַם בְּדָבָר גִּשְׁמִי, אוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּנִפְשׁוֹ וּיִכְבְּדָהּ יוֹתֵר מִנִּפְשׁוֹ, וְיֵאֵהֵב אֶת יְלָדָיו וְיֵשִׂיא אוֹתָם סְמוּךְ לְפָרְקָם.

וְלָכֵן, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, רֵאֵה לְדוֹן תְּמִיד אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ לְכַף זְכוּת, וְאֵף פַּעַם לֹא תִרְצֶה לָרִיב עִם אִשְׁתְּךָ וְעִם יְלָדֶיךָ, אֲלֵא תְמִיד תִּמְצָא אֶת הַנִּיצוּץ הָאֱלֹקִי שֵׁישׁ בְּתוֹכָם, וְתַחֲבָקָם וְתִנְשָׁקָם. וְכוֹנֵנְתְךָ הִיא - כְּדֵי לְמַצָּא אֶת הָאֱלֹקוֹת שְׁבָהֵם, וְזוֹ נִקְרָאת "אֶהְבֶּה אֱמֵתִית". וְכִשְׁמַתְנֵהְגִים בְּבֵית בְּצוּרָה כְּזוֹ, אִז הַבֵּית נִהְפֵךְ לְגֵן-עֵדֵן, כִּי מִתְחַבֵּרַת "אֶהְבֶּת עוֹלָם", שֶׁהִיא אֶהְבֶּה הַמְטַבְּעַת בְּדֶרֶךְ הָעוֹלָם עִם

השכל, אל ה"אהבה רבה", שהיא אהבה למעלה מהשכל ומהשגה, שמתחברים העולם הזה בעולם הבא, אשר זו שלמות האהבה.

ולכל זה זוכים רק כשלוּמדים תורתו יתברך, שהיא חכמתו יתברך, ומקימים את מצוותיו יתברך שצונו; כי הלומד תורה הוא נכנס בחכמתו יתברך, וכשמיים את מצוותיו יתברך, הוא ממשיך על עצמו את רצונו יתברך, ואז אהבה שאוהב את אשתו היא "אהבה אמתית", עד שאין לו שום מחשבה גשמית וצדדית, אלא אוהב אותה, מחמת שיודע שהיא המתנה שנתן לו הקדוש-ברוך-הוא, וכן כשמדריך את ילדיו בדרכי התורה והיראה, ומשתדל להשיאם סמוך לפרקם, והולך לו בחיים שגם הם ילמדו תורה, וגם הם ישמרו את מצוותיו יתברך, אשר זו נקראת "אהבה אמתית"; אשרי מי שזוכה להגיע אל אהבה כזו, שאז יכלל את ה"אהבת עולם" שהיא אהבה תמאה, אהבה שמלבשת בזה העולם, אל ה"אהבה רבה", שהיא אהבה למעלה מהשכל וההשגה – אהבה רוחנית; אשרי לו בזה ואשרי לו בבא!

ג.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, מה נקראת "אהבה אמתית"? בזה שהוא אוהב את חברו בלי שום גמול, זו נקראת "אהבה אמתית", אבל בו ברגע שרוצה משהו ממנו, זו נקראת 'אהבה עצמית', שהוא אוהב את עצמו ולא את זולתו. וכמו־כן אהבת הצדיקים; עקר שלמות האהבה, שאדם צריך לאהב את הצדיקים הוא, מפני נקדת חיות אלקותו שנמצאת בהם, שאינה נמצאת באחרים; שהצדיקים זוכים להגיע לדבקות כזו, שנכללים לגמרי באין סוף ברוך הוא, אשר כל מחשבתם היא רק הקדוש-ברוך-הוא, וכל מבט עינם ושמיעת אונם והרגשת אפם ודבורם הוא רק ממנו יתברך, וזה עקר שלמותם, שזכו להגיע אל בטול כזה באין סוף ברוך הוא, שיש בהם אור רוחני כזה שהם יכולים להשפיע מאהבתם אל כל העולם בלו. ולכן אשרי ואשרי מי שזוכה לאהב את הצדיקים הדבקים בדבקות בהקדוש-ברוך-הוא, ונכלל בהם, ורוצה לקבל גם מהם חלק אלוך ממעל, הינו שידלק גם אצלם הניצוץ האלקי שמאיר בהם. וזו נקראת "אהבה אמתית", שאוהבים את הצדיק מחמת השגותיו בהשגות אלקות,

ויודעים שכל מה שהם רוצים מאתנו הוא רק לטובתנו, כי הם למעלה מן המקום ולמעלה מן הזמן, ואין להם כבוד שום מחשבות צדדיות. וכשאדם מרגיל את עצמו לאהב את כל הבריות ואת כל החכמים האמתיים באפן ובדרך זו, אזי זוכה להגיע ל"אהבה אמתית", כי אין לו שום כוונה צדדית. ואמרו חכמינו הקדושים (אבות דרבי נתן, פרק טז): שנאת הבריות, כיצד? מלמד שלא יכון אדם לומר אהב את החכמים ושנא את התלמידים, אהב את התלמידים ושנא את עמי הארצים, אלא אהב את כלם; כי מי שזוכה ל"אהבה אמתית", שהיא אהבת הבורא יתברך שמו, שאינו רוצה כלום בזה העולם, רק את הקדוש-ברוך-הוא, והוא נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, וכל מחשבתו היא רק הקדוש-ברוך-הוא, והוא אוהב רק את הקדוש-ברוך-הוא, אז יאהב את כל בריה בעולם כנפשו. ובפרט הצדיקים הגדולים שהגיעו למדרגה זו, להיות נכללים לגמרי באין סוף ברוך הוא, אהבתו אליהם צריכה להיות אהבה למעלה מהדעת ולמעלה מהשכל, ובזה שאוהבים את הצדיקים, על-ידי-זה נשפעת עליהם גם-כן אהבת הבורא יתברך שמו; כי בזה שאוהבים את הצדיקים - נכללים

בהם, ועל-ידי-זה הצדיקים משפיעים גם עליהם מאורם ומזיונם אשר מאיר עליהם; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, להתאבק באבק עפר הצדיקים, ותקבל את כל דבריהם, ותהיה נעשה כאסקפה הנדרסת לקבל את דבריהם, ובזה הם יאירו גם בך "אהבה אמתית", שתאהב את הקדוש-ברוך-הוא אשר המדרגה הזו עולה על כל המדרגות, ולא תרצה שום רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך ולא תאהב שום אהבה זרה, אלא "אהבה אמתית" אותו יתברך, ועל-ידי-זה תאהב את כל הבריות, ותתרחק מכל שנאה. ואפלו שיש בני אדם שאתה אינך יכול להשתוות אתם, אין זה אומר שאתה צריך לשנא אותם. עקר השנאה – אהבה אמתית לשנא את כל אלו המחרפים ומגדפים כלפי מעלה, ומכניסים כפירות ואפיקורסות בעולם – אותם צריך לשנא בתכלית השנאה, כמו שאמר דוד המלך (תהלים קלט): "הלוא משנאיך הויה אשנא ובתקוממיך אתקוטט, תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי", מפני שהם האויבים אמתיים שלי, הרוצים לקרר אותי ממנו יתברך, אני שונא אותם תכלית שנאה, כי המינים והאפיקורסים המדברים גלוי נגד הקדוש-ברוך-הוא ונגד תורתו יתברך

ונגד כל הקדוש לעם ישראל אותם צריכים לשנא בתכלית השנאה, ולא להתערב אתם כלל, כי הם גרועים מחיות השדה, כמו שכתוב (ישעיה א'): "ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו", ומאחר שהם מסיתים ומדיחים נגדו יתברך, ומכניסים שנאה בין נשמות ישראל על הקדוש-ברוך-הוא, רחמנא לישזבן, אותם צריכים לשנא בתכלית השנאה, ולהתרחק מהם בתכלית הרחוק, כי הם מסכנים מאד יותר מחיות טרף, כי חיות אוכלות וטורפות את האדם פעם אחת, לא-כן אלו הרשעים הארורים המסיתים ומדיחים ומדברים נגד הקדוש-ברוך-הוא בריש גלי, ונגד התורה הקדושה, ומתלוצצים מהמצוות, הם גרועים מרוצחים, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כא, סימן ח): המחטיאו יותר מן ההורגו, כי ההורגו - הורגו בעולם הזה, המחטיאו - הורגו בעולם הזה ובעולם הבא; ועל-פן צריכים להתרחק מכל המסיתים והמדיחים, ואותם מצוה לשנא, מה שאין פן את כל בר ישראל צריכים לאהב תכלית האהבה, ולקרבו אל הקדוש-ברוך-הוא ולהוריד את השכינה אל תוך לבבו, לגלות ולפרסם לכל בר ישראל את אמתת מציאותו יתברך, שעל-ידי-זה זוכים להביא את

העולם אל תקונו הנצחי; כי בו ברגע שמגלים ומפרסמים את אמתת מציאותו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע, שאין בלעדיו יתברך כלל, רק הפל לפל אלקות גמור, אז נכנסת בלב האדם "אהבה אמתית", לאהב את הקדוש-ברוך-הוא ולאהב את כל בר ישראל, כי זה תלוי בזה, כפי שהוא אוהב את הקדוש-ברוך-הוא ומקים את מצות העשה של "ואהבת את הוי"ה אלקיך", כן הוא מקים את מצות העשה של "ואהבת לרעך כמוך", כי כשאוהבים את הקדוש-ברוך-הוא, אוהבים את בניו, וכשאוהבים את בניו אוהבים את הקדוש-ברוך-הוא; אשרי מי שזוכה להכניס בעצמו "אהבה אמתית", שהיא אהבת הבורא יתברך שמו, והוא מכניס אהבה בין נשמות ישראל, שאז הוא בא אל תכלית המכון של הבריאה; אשרי לו בזה ואשרי לו בבא!

תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם!

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלֵיּוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלַן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצַלְחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֵמָרָם בְּכֹל יוֹם

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבִנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבִנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרִסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי

תקון הפללי

כה

אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי
בשאגתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי
בתרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה
עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל
חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה
סתר לי¹ מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרך
זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג
ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח
ביי חסד יסובבנו: יא שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא כ למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה
ימלטהו יי: ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש
איביו: ד יי יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני
אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי
ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא
לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: ט דבר
בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: יג
ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניה לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב כ למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים

1 אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

כַּן נִפְשֵׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חַי מִתִּי
 אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיטָה לִי דְמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלִילָה בְּאָמֶר
 אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי
 אֶעֱבֹר בְּסֶךְ אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה
 תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וְתִהְיֶי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת
 פְּנֵי: ז אֱלוֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֹחַ עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים
 מִהַר מְצָעֵר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ
 עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירוּ עִמִּי תִפְלֶה לֹאֵל חַיִּי:
 י אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא
 בְּרִצָּח בַּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוֹרְרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: יב
 מֵה תִשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וּמֵה תִהְיֶי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
 יִשׁוּעַת פְּנֵי וְאֵלֶיךָ:

נט * לִמְנַצַּח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
 אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתְּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג
 הַצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אֶרְבּוּ לְנִפְשֵׁי
 יַגְרוּרוּ עָלַי עוֹזִים לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתֵי יְיָ: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ
 עוֹרָה לְקַרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה
 לְפָקֵד כֹּל הַגּוֹזִים אֵל תַּחַן כֹּל בְּגֵדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ
 כְּכֶלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי
 שִׁמְעַ: ט וְאַתָּה יְיָ תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה
 כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגְּבֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמוּנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב
 אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגְּנָנוּ אֲדוֹנָי: יג
 חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלֶה וּמִכְפָּח יִסְפְּרוּ: יד

תקון הפללי

כז

כֹּלֶה בַחֲמָה כֹּלֶה וְאִינְמוּ וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ
סָלָה: טו וַיָּשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כִכְלָב וִיסוּכְבוּ עִיר: טז הֲמָה יִנְיַעוּן לֹא־כָל
אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לִבְקָר חֲסֻדָּךְ כִּי הִיִּית
מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזִי אֲלִיךְ אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי
אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים
וְאֶעֱקֹקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדִי
לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָה הַנְּחַם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה
אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא
אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בְלִילָה
עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסְיֵף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסִדוֹ גָּמַר אִמֵּר לְדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חַנּוּת
אֵל אִם קִפֵּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאִמַר חִלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן:
יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֶךְ: יג וְהִגִּיתִי בְכָל פְּעֻלָּךְ
וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים:
טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּרוּעַ עֲמֶךָ
בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יִחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ
תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נִתְנוּ שְׁחָקִים אֵף חֲצִצְיָה יִתְהַלְכוּ: יט
קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבְל רְגָזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיָם
דְּרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחִית כִּצְאָן עֲמֶךָ
בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה
 יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
 ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונותינו לנגדך עלמנו
 למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: י
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם
 עמל ואון כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב
 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלך
 והדרך על בניהם: יז יהי נעם אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו
 לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר
 עשה מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז
 הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לה אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו

תקון הפללי

כט

מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל תגזעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח לפניכם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח חשף ויחשף ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי

שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי
 על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני
 לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז
 זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בָּה: ח
 בת בבל השודדה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגב
 וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו
 בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...

שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות

סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוליכנו ותצעידינו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז חפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מפף כל אויב ואורב ולקטים וחיות רעות בדרך, ומכל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כִּי מִלְאֲכִיּוֹ יִצְנֶה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ:

ויעקב הלך לדרךנו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראָה (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחננים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנת אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת

ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו לא תקום צרה פעמיים בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

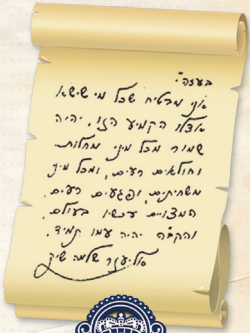
מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל
על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר
ברסלב סיטי" בכתובת:
www.breslevcity.co.il
הקמיע

**המקור
זהה
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלה, לזר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666